

«Корона Карпат» – фестиваль українського кіно

IX Трускавецький кінофестиваль «Корона Карпат» має дві мети. Підтримати й популяризувати українське кіно, привернути до нього увагу курортників. І разом з тим – популяризувати курорт Трускавець.

Місто зелене, чисте, з чудовими віллами і ресторанами, з лікувальною мінеральною водою. До пандемії люди тут заповнювали всі здравниці й готелі. У дні фестивалю їх також було чимало – завдяки послабленню карантинних обмежень сюди приїхали і хворі, і туристи, для яких тут вистачає вражень. Бо один Національний природний парк «Сколівські Бескиди», що не дуже далеко звідси, чого вартий! До Тустані від Трускавця прокладено якісну дорогу, місце там облагороджено, і роботи з упорядкування тривають. Та повернемося до фестивалю. Люди, які його започаткували і проводять – Олег Карпин, генеральний директор, Теодозія Микитка, генеральний продюсер, О. Махотін, виконавчий директор, і кінорежисер Борис Савченко, арт-директор, – це команда одностайних, вони забезпечують бездоганну організацію, формують програми і журі.

Урочисті відкриття і закриття «Корони Карпат» відбулися в кінотеатрі «Злата», який відповідає усім сучасним вимогам, перегляди й паралельні програми проходять також в залі «Народного дому» і під відкритим небом на балконі готелю «365».

Нинішній фестиваль мав три конкурсні програми: ігрові повнометражні фільми, короткометражне кіно і конкурс кіношкіл України (цього року вперше за ідеєю Бориса Савченка). Відповідно – три суддівські команди: до першого журі увійшли: акторка Ірма Вітовська – голова, режисер, історик кіно і педагог Олександр Безручко і театрознавець Олександр Саква, до другого – режисер-документаліст Михайло Ткачук, кінознавець і телеведучий Євген Женін, журналіст і письменник Тарас Кметик, головний режисер театру ім. Юрія Дрогобича Олександр Король, очолила його акторка Наталя Васько. Роботи студентів кіношкіл оцінювали: кінорежисер з Одеси Вілен Новак, режисерка анімаційного кіно Наталя Чернишова, поет, кінорежисер, сценарист і педагог Станіслав Чернілевський та я (голова).

Цінність будь-якого фестивалю насамперед визначається художнім рівнем конкурсних і позаконкурсних фільмів. Цьогорічна програма, особливо головного конкурсу, мала рівень високий, її фільми могли б прикрасити будь-який фестиваль (більшість з них уже були на фестивалях і в прокаті, їх оцінили глядачі. Детальніше про цю програму – в огляді Олександра Сакви). До другої увійшло 27 фільмів – короткого метра та дипломних робіт, і вибір переможця був складний. Переміг «Схрон» Оксани Войтенко (про цю програму – в огляді Юлія Швеця). Третє журі переглянуло найбільше фільмів (короткий метр), але, попри те, що найбільше призів (за найкращу режисуру, найкращий сценарій, найкращу акторську роботу) дісталось Інституту екранних мистецтв КНУТКТ ім. І. Карпенка-Карого – і цю школу визнано найкращою, гран прі поїхав до Харкова – його здобула студентка харківської державної академії культури Софія Возняк за фільм «Маршрут "Шахта"». Перший монтаж» (про роботи студентів – в огляді Станіслава Чернілевського).

На завершення варто згадати несподівано оригінальну пресконференцію і насичену враженнями поїздку в Тустань, що наснажила чудовими краєвидами і турніром дотепників.

Лариса Брюховецька

Кіновідлуння року IX кінофест у Трускавці

Олександр Саква

*Простіть мене, що знову б'ю на сполох.
На Благовіст ще, люди, не пора.
Ліна Костенко*

Кадр з фільму «Толока». Режисер Михайло Ілленко. 2020.

Як людство віками жило без кіно? Богорівне мистецтво! В ньому часом стугонять світи, вражаючи, як Задум Всевишнього – і незбагненні, як людське ество. Та постає кінематограф таким лише за умови, якщо автори стрічок – Творці. Тобто Митці з великої літери.

Цей засновок в огляді фільмів кінофестивалю став можливим тому, що в програмі ігрових стрічок форуму була «Толока» Михайла Ілленка. Вона означила рівень авторських дерзань, серйозність ставлення до мистецтва, й немов подарувала колегам Ілленка право бути в своїх творах будь-якими, до пустотливих включно. Бо коли головне сказано, далі розмова може точитися навколо чого завгодно. На щастя, тематика фільмів фестивалю вроздріб не пішла.

«Толока» вже всебічно поцінована, та цей фільм – подія того гатунку, що кидає відблиск на все, що трапляється зараз бачити на екрані. На стрічки конкурсної програми Трускавця – й поготів. Цьогоріч, власне, програм було три: до звичайних змагань ігрового кіно повного метра, короткометражних та дипломних робіт додався конкурс кіношкіл. Показ документальних та артхаузних стрічок відбувався поза конкурсом. Всього було показано 90 кінотворів.

Лідери повного метра визначились одразу: «Толока», «Забуті», «Черкаси», «Наші котики...». Чотири гідних фільми з 12 конкурсних – вітшиний відсоток (на минуло-